

Expositie met voorspellende inhoud

Bij het inrichten van de duo-ten-toonstelling *All day every day* viel het galeriehouder Albert Oost al op. „Dit past wel heel erg in dit corona-tijdperk.”

GITTE BRUGMAN

In de wereld van Maurice van Tellingen (1957) komen geen mensen voor, maar je ziet hoe ze de ruimte hebben ingericht of benut. Wat is hier gebeurd? Zit er achter een dichtgetimmerd raam nog iemand in isolatie? Of zijn bewoners ziek afgevoerd?

Aan de andere kant schettert het werk van Jelle Slof (1990) de kijker tegemoet. Slof schildert de oranje folders van Albert Heijn, die oproepen tot 'Hamsterééééén'. „Als je ze nu bekijkt, vraag je je af of zo'n diertje wel zo aardig is...”

Zondag opende de expositie *All day every day* in melklokaal in Heerenveen officieel. Die opening was uitgesteld, omdat het weekend ervoor de wereldbekerfinale in Thialf werd gehouden. „Dan valt hier niet te parkeren”, zegt galeriehouder Albert Oost. Deze zondag is het bijna uitgestorven rond het ijsstadion. In melklokaal staat desinfectiemiddel klaar voor de enkeling die komt binnendruppelen.

Beide kunstenaars hebben het alledaagse tot onderwerp gekozen. Van Tellingen: „De samenleving is gefixeerd op spektakel, alles moet altijd maar nieuw en ongewoon. Het alledaagse verdwijnt naar de achtergrond, maar dat moeten we niet vergeten. Ik probeer dat spannend te maken.”

Van Tellingen voelt zich nog altijd schilder, maar zijn kunstwerken zijn meer dan schilderwerk. „Ik liep na mijn klassieke studie vast in waar ik mee bezig was. Dat 'handschriftelijke' stond me enorm in de weg. Elk gebaar had meteen betekenis, daar kon ik niets mee. Ik ben eerst met linoleum gaan werken, dat roept associaties op met gymzaal en kleuterspeelzaal. Later volgden ook andere mate-

Werk van Jelle Slof (links) en Maurice van Tellingen (beide rechts) in melklokaal in Heerenveen.

FOTO'S MELKLOKAAL

rialen, en heb ik een opleiding industrieel ontwerpen gevolgd.” Op een gegeven moment was zijn opslag groter dan zijn atelier, en „wist ik niet meer wat ik ermee moest.”

Van Tellingen veegde alles bij elkaar en greep terug op wat hij als kind al graag deed. Hij bouwde een poppenhuis. „Eén dat helemaal uitgewoond was.” Dat was het sleutelstuk. Het werk waarin hij zag hoe hij zijn „fascinatie voor het gewone” kon gebruiken. Door een putdeksel te vergroten krijgt dat abstracte proporties. Een garagedeur die net op een kier staat, is juist tientallen malen kleiner dan in werkelijkheid.

Het werk van Van Tellingen komt je tegemoet. Het is driedimensionaal tot op zekere hoogte. „Onze kleding

en onze huizen zijn een soort exoskelet geworden. We hebben ze nodig om te overleven. De mens is in de buurt, laat sporen na, maar komt niet in mijn werk voor. Ik focus op dat 'skelet’.”

Er bekriipt je een gevoel dat je net om een hoek kijkt, als een nieuwsgierige buur. „Er moet iemand thuis zijn, het licht brandt nog...” Hoe Van Tellingen zijn werk maakt, valt haast niet te zien. Maar de stofuitdrukking is uitzonderlijk realistisch. „Dat is nu mijn 'handschrift' geworden.”

Het is ook de stofuitdrukking die Jelle Slof zo interesseert aan de folders van 's lands grootste kruidenier. „De foto's geven een haast onwerkelijk beeld van de producten.” Daarbij komen de typografie en het overda-

dige kleurgebruik. „Als postbode bezorg ik folders, dus ik word er bijna elke dag mee geconfronteerd. Het zijn geen leuke dingen, je moet extra opletten op wie ze wel en niet wil hebben.” Geen wonder dat Slof nu ook ja/nee-stickers schildert. „Het gaat mij puur om het schilderen.”

De inhoud van de reclame is bijna te vergelijken met de overvloedige stillevens uit de Gouden Eeuw, die luxe toonden. De folders bevatten verder interessante typografie, hoekige vormgeving en grote kleurcontrasten. „Welk onderwerp biedt mij de gelegenheid sinaasappelen in een oranje net met nog eens oranje mineola's en een knalblauwe stip te combineren!?”

Iets vergelijkbaars ziet hij in de co-

vers van doe-het-zelfboeken uit de jaren zeventig. „Met zelfgeschoten foto's in een soort mozaïek. Design en realiteit komen daarin heel dicht bij elkaar. Dat kan ik zelf niet bedenken.” Vandaar ook zijn belangstelling voor dozen van bordspelen. „Die kleuren, en dat gekunstelde ontwerp...”

Van Tellingen maakt een groot deel van zijn werk in oplage, om het betaalbaar te houden. Behalve dat hoopt hij ook dat zijn boodschap overkomt. „Je hoopt dat iemand iets ziet en mee naar huis neemt. En daar anders kijkt.”

Heerenveen - melklokaal voor hedendaagse kunst: vr en zo 13-17 u, verlengd t/m 3 mei. www.melklokaal.nl

Na 'Wij Vikingen' nog blockbusters?

LEEWARDEN De expositie *Wij Vikingen* in het Fries Museum trok ruim 88.000 bezoekers. Als het museum niet meer middelen krijgt, was dit mogelijk de laatste grote tentoonstelling.

Het Fries Museum heeft voor de expositie eigen reserves ingezet. Resultaat is een hoog bezoekersaantal, van wie 38 procent nieuwe bezoekers. Twee derde van hen kwam van buiten Friesland. Het publiek besteedde ruim 4 miljoen euro in winkels, aan eten, drinken, overnachten en activiteiten. Meer dan 2800 leer-

lingen uit lager als voortgezet onderwijs maakten gebruik van het bijbehorende onderwijsprogramma.

Zonder extra financiering kan het Fries Museum geen grote tentoonstellingen als *Wij Vikingen* meer maken, zo waarschuwt de directie. Het museum is daarom „vóór het einde van juni op zoek naar nieuwe middelen om zijn culturele, maatschappelijke en economische rol voor provincie te kunnen behouden”. De Friese culturele sector wacht momenteel op nieuws van de provinciale adviescommissie over verdeling van de culturele subsidies.

Drie keer pech voor kunstenaar

GITTE BRUGMAN

MALAGA Zijn expositie in de Galerij van De Lawei is alleen nog zichtbaar achter glas. En kunstenaar Henk Rusman zelf zit vast in Spanje.

Rusman zit op een balkonnetje in een hotel in Malaga. Hij nam deel aan een kunstreis naar Spanje. In Sevilla kon hij met het kleine gezelschap nog bezienswaardigheden bezoeken, maar sinds zaterdag zit het land op slot. „We zijn naar Malaga gebracht en wachten hier op vervoer naar huis.”

Het zit de kunstenaar uit Oude Bildtzijl niet mee. De opening van

zijn solo-expositie in De Lawei op 9 februari moest worden uitgesteld in verband met de storm die toen over ons land raasde. Afgelopen week moest De Lawei vanwege de coronacrisis de deuren sluiten. Enkele beelden van Rusman zijn buiten te zien, maar verder is zijn werk tot 29 maart alleen nog door de ramen te bekijken. „Hierna zou het werk naar de beeldentuin in Gees voor de zomer. Maar hoe dat moet, weet ik nog niet”, zegt de kunstenaar.

De groep van veertien personen met wie hij een cultuurreis door Zuid-Spanje maakte, zit vast in Malaga. Niks Alhambra in Granada of Mezquita in Córdoba. Sinds zaterdag zit er niets anders op dan een ge-

sprekje te voeren, een spelletje te doen of een sudoku op te lossen. „Je ziet overal mensen netjes afstand houden. In het hotel is voor zover bekend niemand ziek en dat proberen ze zo te houden. Bij de ingang van de eetzaal hangt desinfectiemiddel en zo.”

Hij heeft goede hoop dat hij morgen naar Nederland kan terugkeren. „Er heeft nu niemand koorts, dus hopelijk kunnen we meteen daarna doorreizen. Maar anders moeten we nog in quarantaine.” Tot die tijd zit hij op zijn balkonnetje. Hij gniffelt bij het idee van zijn eigen 'vooruitziende blik'. „Ik lees Rutger Bregmans *De geschiedenis van de vooruitgang*. Over het einde der tijden!”